

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 127

van **JORIS NACHTERGAELE**

datum: 7 januari 2021

aan **JAN JAMBON**

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN, CULTUUR, ICT EN FACILITAIR MANAGEMENT

Westelijke Sahara - Erkenning door de Verenigde Staten als Marokkaans grondgebied

In zijn laatste dagen als Amerikaans president liet Donald Trump zich nog maar eens opmerken door een controversieel initiatief in zijn buitenlands beleid. De Verenigde Staten erkenden de Westelijke Sahara als Marokkaans grondgebied in ruil voor een herstel in de diplomatieke betrekkingen tussen Israël en Marokko.

Sinds de onafhankelijkheid van Marokko in 1975 is de Westelijke Sahara betwist gebied. De onafhankelijkheidsbeweging Polisario strijdt al decennialang voor een onafhankelijke regio, los van Marokko. De Sahrawi, de inheemse bevolking van de Westelijke Sahara, wil al jaren uitvoering geven aan haar recht op zelfbeschikking, maar stoot hierbij op internationale onverschilligheid t.a.v. de situatie. Sinds 1991 bleef het relatief rustig in de regio door een staakt-het-vuren dat door Marokko en Polisario werd ondertekend. Door de Amerikaanse steun voor Marokko dreigt het conflict nu terug op te laaien.

Van de veertigtal VN-lidstaten die de Sahrawi Arabische Democratische Republiek (SADR) erkennen, zijn er opvallend genoeg geen EU-lidstaten. In het Europese standpunt speelt Spanje namelijk een belangrijke rol en houdt Madrid een hand boven het hoofd van haar voormalige kolonie Marokko. Het is algemeen geweten dat Spanje geen fan is van het recht op zelfbeschikking, maar hierdoor kijkt de Europese Unie de andere kant uit terwijl aan de poorten van het Europees continent opnieuw een escalatie dreigt.

Het was Zweden dat enkele jaren terug toch de kat de bel aanbond en plannen maakte om de SADR te erkennen als staat. Het kwam hierop echter terug omdat Marokko dreigde om terugkerende Marokkaanse migranten vanuit Zweden niet meer op te nemen. Het toont aan dat Marokko enkel zal luisteren naar een krachtig signaal vanuit de EU of de VN om zo te komen tot een onderhandelde oplossing met respect voor het zelfbeschikkingsrecht van de Sahrawi.

1. Hoe kijkt de minister-president naar de erkenning van de Westelijke Sahara als Marokkaans grondgebied door de Verenigde Staten? Wat is de reactie van de Vlaamse Regering?
2. Kan de minister-president meer informatie geven over de impact van de erkenning op het conflict? Wat is de stand van zaken in de Westelijke Sahara en wat kan de impact zijn van deze erkenning op het conflict in de toekomst?
3. Is de minister-president van plan om initiatieven te nemen om het zelfbeschikkingsrecht van de Sahrawi in de Westelijke Sahara aan te kaarten op

bilateraal of internationaal niveau? Kunnen we dit als Vlaanderen op de agenda plaatsen van het buitenlands beleid van de EU of aankaarten binnen de VN?

JAN JAMBON

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN,
CULTUUR, ICT EN FACILITAIR MANAGEMENT

ANTWOORD

op vraag nr. 127 van 7 januari 2021
van **JORIS NACHTERGAELE**

1. Het standpunt van de Verenigde Naties (VN) en van de Europese Unie (EU) in deze kwestie is tot op heden onveranderd gebleven. Dit houdt in dat de Marokkaanse soevereiniteit over de Westelijke Sahara nog steeds niet internationaal erkend wordt. Marokko beschikt dus niet over een internationaal mandaat om de Westelijke Sahara te besturen. Dit standpunt wordt nog steeds door Vlaanderen ondersteund.

De aankondiging van president Trump om de soevereiniteit van Marokko over het gebied te erkennen, is dan ook erg omstreden en had voornamelijk tot doel om de betrekkingen tussen Marokko en Israël te normaliseren. Of dit presidentieel besluit zal standhouden onder het presidentschap van Joe Biden valt nog af te wachten.

2. De gewijzigde positie van de Verenigde Staten (VS) is uiteraard zeer slecht nieuws voor de Sahrawi en hun vraag naar zelfbeschikking. Vlaanderen zal de huidige EU-positie dan ook blijven steunen.
3. Aangezien de EU-positie ongewijzigd is en dit conflict reeds lange tijd op de radar staat, zal ik voorlopig geen initiatieven nemen. Mijn diensten volgen de kwestie echter op de voet en houden mij hierover op de hoogte.